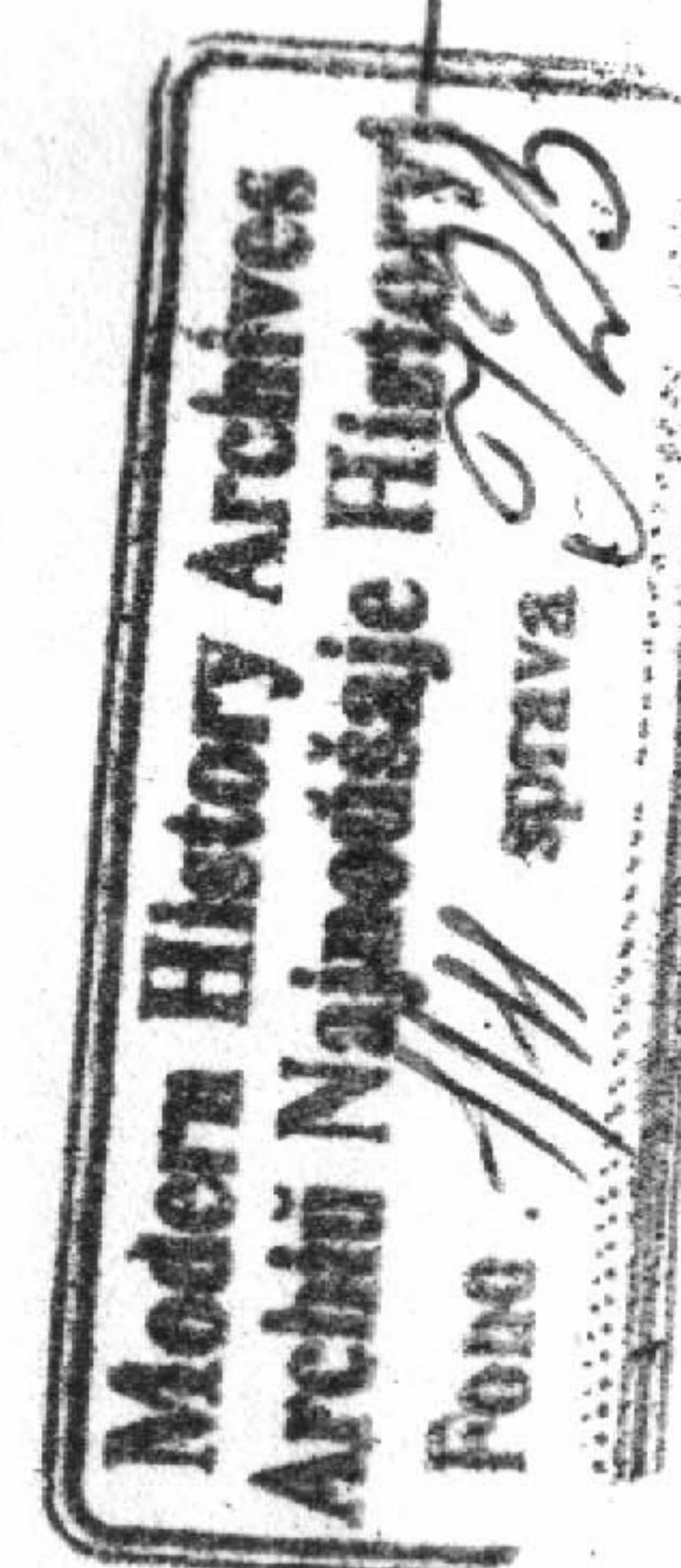

ІЕЗУІСКАЯ КРЫНІЦА

ВЫДАННЕ ІВЕЙСКАЙ РАЁННАЙ РАДЫ БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ „АДРАДЖЭНЬНЕ“

N1

14.04.1990

АД РЭДАКЦЫІ

Шаноўны чытач! Вы трываеце ў руках першы ку-
мар нашае газэты, якая выдаецца раённай Радай БНР.
Але гэта ня значиць, што ня членам БНР плях на яе
старонкі засчинішь. Запрошуем усіх пісань калі об
сваіх ярабляеша і посыпакі і таварыши прынесь
святыни ўздоў у стварэнні газэты. Не ислюстри-
дусем на ісціні у апошній Гістанцыі, але упсунені,
што разам з Вамі зможем хади б кріху наблізіцца да
яе. Матар'ялы, якія будуть зьявічыцца ў газэце,
не абавязкова будуть супадаць з думкай рэдакцыі.
Нараджэніе нашае газэты супала з днём Уваскрасе-
ння Хрыстова. Віншаем Вас з гэтім вялікім съвятым
і жадаем міра і щасця Вашаму дому.

ХРЫСТОС УВАСКРОС!

У пасланьні съвятога апостала Павла да карын-
фянаў, якія ія верылі ва Уваскрасеньне Ісуса Хры-
ста, ёсьць слова: "Калі Хрыстос не ўваскрос, дак я
навука наша дарэмная, дарэмная і всра вашая" (І кор.
15:14).

Бяспрэчна, што Уваскрасеньне Хрыстова зъявія-
еца падшуркам усяе нашас веры. Калі б не было
уваскрасеньня, то сёньня не было бы ні хрысціянс-
тва, ні Царквы Хрыстовай. Быць хрысціянам —
значыць, у першую чаргу, верыць, што Ісус з Не-
зарэту, якога укрыхавалі па загаду Понцкага Гла-
та, уваскрос зь мёртвых на трачі хары. Таксама

Чалавек не зъявіяеца толькі цілам: ён не на-
лежыць выключна да рэчынага съвету, як цвердзяць
магіялісты. Іхняе разуменіе чалавека вельмі су-
пірочлівае: з аднаго боку чалавек, паводле іх, зъ-
ніяеца вынікам съляпой эвалюцыі бяздумнага рэчи-
за; з другога — ён уладар рэчынага съвету, які
ён сваім розумам пазнае і падпарадкоўвае сабе. Вы-
гледае нешта нападабенства пены, якая думае (калі
б яна магла думыць), што магутнала марская хвалья,
на вярху якой яна зъявілася на хвілінку, каб неу-
зазаве зънікуць бяз съледу, падпарадкоўваеца ей.
Хаб супраслівасці, якія бараюць чалавека.

зі здараўніцтвам. Ваць хрысціянін —
значыць, у першуючаргу, верыць, што Ісус з Нэ-
зарэту, якога укрывавалі па загаду Понцкага Міла-
та, уваскрос зь мёртвых на трэці дзень і вечна
жыве у славе.

Асэнсаваньне гэтага гісторычнага факта дапа-
магае нам зразумець, адкуль мы зьявіліся, для чаго,
куды накіроўваємся. Калі Христос уваскрес, мы
можем быць упэўнены ў Існаваньні Бога, можем ве-
даць — які Ен, можем пазнаць Іго асаюстым дось-
ледам. Калі Христос не уваскрос і "Калі мы ў гэ-
тым жыцці сладзяўмся на Хрыста, то мы нешчаснай-
шыя за ўсіх чалавекаў"(І Кар. 15:19).

Сёньня нават непрыхільнікі хрысьціянства не
аспрэчваюць гісторычнасць асобы Ісуса Хрыста,
яго жыццёвы плях ад нараджэння да укрывавання.
Але яны невыпадкова засяродзілі увагу ўченіта на
пытаўні аб уваскрасеніі, спрабуючы выягнуць з
пэднурку вуглавы камень усіх хрысьціянскіх веры.

Што можна адказаць гэтым антыхристам? мы из-
ем кнігу Новы Запавет, на старонках якой зарэст-
равана шэсць незалежных адно ад аднаго съвідчань-
нія аб уваскрасеніі. Тры съведкі бачылі усе на
уласных очах: Іаан, Пётр і Матфей. Апостал Павел,
калі пісаў перным царквам, распавядадаў аб уваскра-
сеніі такім чынам, што становіца зразумелым,
што гэта было агульнаўпрынятym фактом. Можна было
бы прывесці шмат іншых доказаў, але спашлёмся на
словаў знакамітага ангельскага філёзафа Канона
Уэсткота: "Сапраўды, уяўши пад увагу ўсе доказы,
можна без перабольшанія сказаць, што няма іншай
гісторычнай падзеі, якая мела бы столькі ж пацвер-
джаńнія, колькі уваскрасеніе Ісуса Хрыста".

Важна зразумець, што І сёньня хрысьціянская
наука зъяўляецца гаючай кропінкай для ўсіх тых,
якія церпяць прасльед, "вязняў сумленія", няві-
ных ахвяраў дыскримінацыі, терору, войнаў, для
тых, што церпяць голад, настачу і страты, выкліка-
ных прыроднымі ішчесціямі, або самымі юрдзімі;
хворых, калекаў, сірот — ўсіх не пералічышь. У ко-
жім зь іх мы павінны бачыць вобраз царленьня Хры-
ста.

Христос, уваскрасіўшы цела, даў нам спаўнен-
не нашага найбольш запаветнага задання — бессъмя-
ротнасці. Мы ведаєм, што нашым удзелам ёсьць веч-
нае жыццё, ходъ, као асягнуць яго, мы павінны це-
райсьці, як і Христос, цераз съмерць. Дык ня дазва,
што хрысьціянскі погляд на чалавека жыццярадасны.

Сяла ўсе дужэ, што загутная жаркая жвілі,
на вярху якой яна зъявілася на хвілінку, каб неу-
забаве зъяніцу бяз съледу, падпарадкоуваеца ёй.
Каб супрацьстаяць усім бязбожнікам, іхнім
жэнавукам, нам трэба адчуць духоўнае адзінства
у ўсіх хрысьціянаў. Сівалічна, што сёлета велікод-
нага съвіткавання прыпадаюць на адзін дзень у ката-
ліку і праваслаўных. Гэта нагадвае нам, што ходъ,
на шаль, між намі Існуюць паважныя разьбекнасці,
нас лучыць супольнае імя хрысьціяну. Ці мы балоча
адчуваєм падзел між намі, быцца раны на целе Хры-
ста; ці мы шукаец спосабау залячыць гэтыя раны,
ці, наадварот, пасыпаем іх солью? Памятайце крык
збалелай души вялікага хрысьціяна, съвітога Пау-
ла: "Ці разъдзяліўся Христос?"(І Кар. 1:13).

Сёньня з нагоды вялікага і съветлага дня Увас-
красенія Христова, больш які Ніколі, нам неабход-
на стараща зразумець сэнс гэтага здарэння ў гісто-
рыі людскага роду. Хрысьціянства ад самага пача-
тку мела нямала ворагаў, якія рабілі спробы яму
пакодзіць і нават зънішчыць. Але ўсе гэтыя спробы
німожна паразіць з тым, што мы пераўываем у наш
час. Вось ужо больш за 70 год у нашай Батькаушчыне
пануе магутная палітычная сістэма, у аснову якой
пакладзена адмаўленне Існаваньня Бога. Для яе
уваскрасіш Христос — найвялікшы вораг, памяць аб
ім неабходна съцерці зь людской съядомасці.

Наш час — гэта час выпрабавання і змагань-
ня за душу людскія. Дык па старайшася ўзорыца
духоўнаю моцу праз асэнсаванье нашага жыцця ў
съвітле Христовага Уваскрасенія, каб шагчы съме-
ла і рашучча адказаць на ўсілякія нападкі перамо-
жным кілчам:

САПРАУДЫ
УВАСКРОС!

УЛАДА САВЕТАМ

У раёне адбылася падзея, якая, напэуна, будзе вызначаць жыцьцё раёна ў бліжэйшыя пяць год. І да-лібог, заслугоўвае ліна большай увагі, чым удзеленіе было ёй у нашай раённай газэце "Путь Ільіча". Су-хая казённая Інформація данесла нам аб сесіі разніага Савета — падзеі, як інс здаецца, неардынтар-най, улічваючы ў які час праходзіла ліна, улічваючы вымушчэнне І выборы ў раёне дэпутатаў усіх узроў-няў. На жаль, кандыдатам у раённы Савет увагі удзя-лялася мала, і усе яны за рэдкім выключэннем ішлі без альтэрнатывы І, зразумела, былі абраны. Але справа на ў гэтым. Савет выбралі такі, які толькі мы І моглі выбраць, і заслугоўваеши яго цалкам, стане ён зъ цягам часу нашы гонарам або нашай га-нъбай.

Іраца дэпутатаў раённага Савета пачалася вель-мі арганізація на арганізаційным паседжанні 26 сакавіка. Апарат у які ўжо раз дау зразумеў, што незапланаваных назначэнняў на кіруючыя пасады да-пусціць нельга. Каманда складалася шмат год, ёсьць агульныя сакрэты І Інтэрэсы — толькі гэтым можна раслухамачыць адсутнасць Інформацыі при падрыхтоў-сесіі.

Чые ю прозвішчы гучалі ў зале? У лепых грэ-дніях адміністрацыйнай сістэмы першым быў названы першы сакратар райкаму партыі Пракопік У.Л. Ві-быў абраны старшыней Івейскага раённага Савета по-родных дэпутатаў. Улада ў гэтым выпадку, як і ён, не перашла ад партыі да Саветау. Гэтым решэннем дэпутаты дазволілі узурпіраваць уладу у адных ру-ках. Горшага решэння придумаць, здаецца, нельга. Але на гэтым перадача улады ад партыйнага апарату раённаму Савету не скончылася. Намесынкам старшыні Савета выбраеца Русаковіч У.У. Насада намесынка старшыні выкананічага камітэта вызвалілеца. Неузавесце становіща вядома, што І пасада старшыні выканані-таксама вакантная: гэтае зынк сёньня ужо былі ство-рніны Калінкевіч А.А. Шмат добраага зробленія Калінке-вічам для жыхароў Івейшчыны! Но вялікі жаль, яго ве-ди, воні ён розум спатрэбліліся на Слонімшчыне. Наме-даем яму посьпехау. Посьпехау жадаем і новому стар-

ШТО ДЗЕЕЦЦА ? У ЛІТВЕ?

Зараз увага ўсёй грамадскасці прыцяг-нута да падзеі, якія адбываюцца ў Літве. Гэ-та на жоха не хваляваць і выхароў Івейшчыны, бо Літва — наш сусед. На жаль, Інформація пра падзеі ў Літве ды і ў іншых рэгіёнах кра-Іны підаецца аднабакова, без глубокага ана-лізу. Дастаткова толькі прачытаць у раённай газэце "Путь Ільіча" за 3 красавіка 1990 г. заметку Бельскага "Границы" по сельскай до-ротке?", як сапрауды кіне ў холад ад разва-жаныя аутара, які піша: "дело зашло сліш-ком далеко, чтобы автоматными очередями мо-жно было образуміць людей... Но ради людей, ради предупреждения трагедии нужно предви-нимати и, казалось бы на первый взгляд, безнадежные шаги."

На дніх прыезджаў у сваю родную вёску жорына жыхар Вільні Васіль Масяйчук. Я ад-разу побег да свайго сёбра распытаць пра жыцьцё-быцьцё. На мое пытаньне "Ці я ня ду-шаш ты ўцякоць з Вільні?" ён толькі ўсых-нулся, і наша размова пайшла ў спакойным, развязанівым тоне. Вось што ён расказаў:

— Мне, як і многіх жыхароў Вільні, вельмі зьдзілле, што на вуліцах з'явіліся бронетранспарцёры, а над Домам Урада — вер-толёт. Шкава, хто і ад каго зబіраеца нас абрэніць? Людзі з настроем гуляюць па горадзе, іхдзе я ня бачу злых твараў, якія чуу аб-разылівых слоў. Самае галоўнае зараз — зра-зумець, што адбываеца ў Літве, чаго хоча літоўскі народ. Канстытуцыя СССР гарантую права кожнай рэспубліцы на самавызначэнне, і яны адны з першых выкарыстоўваюць гэтае право. Я, напрыклад, разумею і падтрымліваю літоўцаў, паважаю іх за выдатныя чалавечыя якасці: спакойнасць, разважлівасць, пра-цаўгасць. Яны добра ведаюць, што без палі-тичнай самастойнасці нельга будзе дабіцца самастойнасці эканамічнай. Толькі у рамках сваёй дзяржавы насыці літоўцы змагчылі захава-

вічам для жыхароу Івейшчыны! Не вялікі жаль, яго веде, воныт і разум спатрэбліся на Слонімшчыне. Нашадаем яму посьпехау. Посьпехау жадаем і новану старшыні Біруку М.С. Выдатна справаўся Бірук М.С. з абвялкамі старшыні выбарчай камісіі па выбарах у Вірховны Савет БССР. Будзем спадзявацца, што воныт, наўбыты у партыйным апараце ўсіх узроўняў, павага да Закона, асабістая съцілісць і сапрауды дзяржауны разум дапамогуць Міхалу Сяргеевічу зрабіць значныя змены у жыцьці раёна. Тым больш трэба ўлічыць, што і каманду ёсбе Бірук М.С. падабрау сабе баявую, рашучую. Чего варты прозвішчы Шкурскага Г.Л., Мухаускага Б.Б. А яшчэ Кулеш заняу вельмі цікавую і, трэба душаць, патрэбную людзям пасаду — унірауляючы справамі выканавчага камітэта. Шмат добрых спраў на раёнку гэтых людзей! Слава ідзе аб іх па раёне. Съцілісць і непрыміримасць да несправядлівасці --- іх чалавечая і партыйная пазіцыя у жыцьці. Гэтая самая съцілісць і не дазволіла ім, як я разумею, выклікаць свае погляды на жыцьцёвую проблему раёна. Яны на трацілі інтэлектуальну ўнергію на прыгожыя слова, бо галоунае — гэта Справа, якую робяць Прапонік, Бірук, Мухаускі, Шкурскі, Кулеш вось ужо шмат год, не з'яўляючы асаблівай увагі на сваё уласнае жыцьцё, свой дабрабыт. Такія адносіны добра вядомыя дэпутатам раёна, таму не было нечаканае амаль аднадцінае зацверджанье паважаных людзей на кіруючыя пасады. Адзінкі галасавалі супраць, толькі таму, што не зразумелі яшчэ сапрауднай вартасці гэтых людзей.

На заканчэніне цікавую прамову сказаў госьць нашай сесіі другі сакратар аўкана партыі Машко. Хоць к канцу паседжання ўсе пераканаліся, што тут сапрауды аddyваеца перадача улады ад партыі Саветам, Машко засяродзіў сваю увагу на гэтым пытанні для тых скептыкаў і няверцаў, якіх, на жаль, хапае яшчэ сярод нас. Цудоўныя слова аб уладзе народа, паўнаўледзе Саветау не моглі не крануць душы дэпутатау. Сумісныі рассейваліся як ранішні туман. Ихацелася працаваць і працаваць. Вялікае перамяшчэнне партыі у Савет адбылося.

Л.КЕЛДАНОВІЧ, дэпутат
раённага Савета.

дэпутасць. Яны добра ведаюць, што без палітычнай самастойнасці нельга будзе дабіцца самастойнасці эканамічнай. Толькі у рамках сваёй дзяржаунасці літоўцы змогуць захаваць сваю маленскую націю, зберагчы родную мову, культуру, векавыя традыцыі і перадаць усё гэта нашчадкам. Абсалютная большасць грамадзян падтрымлівае незалежнасць Літвы.

— Ці не ўшчашляе гэтая большасць грамадзян іншых нацыянальнасцей, для якіх Літва стала другой радзімай?

— Мяркую па сабе. Я жыву ў Літве восем год. Працую у калератыве па вытворчасці мэблі. Са мной працуюць амаль адны літоўцы. Жывём мы дружна. Я іх паважаю, на работе стараюся гаварыць зь імі па-літоуску, але яны у знак узаемнай павагі адразу ж пачынаюць гаварыць са мной па-руску. Самае галоунае — бачыць у людзях сяброў, знаць іх харектары, нацыянальныя засаблівасці, — і ўсё будзе нармальна.

— Чаму ж тады ў Вільні ды і ў іншых гарадах адбыліся мітынгі рускамоўнага насельніцтва, якое на згодна з палітыкай Ландсбергіса?

— Рускамоўнае насельніцтва запалсхана інтэрфронтам, што пры самастойнай Літве не-літоўцы стануть рабамі. Асабіста я не баряся, што мяне зробяць рабом і на удзельнічаю на ў якіх мітынгах, хоць і не лічу сябе аddyвацелем. Я добра ведаю, што пры новай уладзе я буду жыць так, як будуць жыць літоўцы.

А.ІГЛІЦКІ, дырэктар
Морынскага СДК.

Створаецца новая партыя.

26 сакавіка ў г.п. Глуску адбыўся сход аргамітету Хрысціянска-Дэмакратычнага Саюзу (ХДС). На парадку для быў наступныя пытаньні:

1. Выбары старшын аргамітету;
2. Расправоўка прыкладнага Статуту і Праграмы ХДС;

3. Выданье друкаванага органу ХДС;

4. Надруктоўка да устаноўчага з'езду ХДС.

У аргамітет уваходзіць пяць чалавек.

Вырашана першы кумар газеты выдаць да даў уваскрасення Христова разам зь іўрейскай Радай БНФ.

У адным з бліжэйшых кімараў аргамітет плаўніе зымесціцы прыкладны Статут і Праграму ХДС.

Устаноучы з'езд хадэшы намечана правесці гэтай восеньню.

Спадзяўся, што Ідэя духоўнага заб'яднанья ўсіх хрысціян для удасканалення грамадства і чалавека на прынцыпах, закладзеных у Евангельлі Божым, знайдзе широкую подтрымку.

За даведкам з'яўляйцца па тэлефонах:

2-11-38 (Ігар Карлікаў, з 18.00 да 22.00),
2-67-49 (Лявон Келдановіч, з 18.. да 22..).

Аргамітэт ХДС.

Сузямеліцы
Ніна Машан

Мае добрая людзі,
Суічынныкі,
Сузямеліцы...
Вы і цяпер, як колісь,
Ня так бога баццеся,
Як начальнікі!

Пазавугальлю толькі
Прынцыпавасць сваю выяўляеце,
Бы хвігу ў кішкі.
Цела недаскэналее ваша
У пуках

ИЛА НАД ІЎЕМ !

9 красавіка з 8 гадзіне вечара многія жыхары Глуска сталі съведкімі незвычайнай зіяні. У раёне консервазага завода у небе завіс неапазнаны лягачы аб'ект у выглядзе талеркі сінусаільной формы. Гэты аб'ект вылучаў сіяньне, рухаўся зь нязменнай хуткасцю прыкладна у накірунку буденка райвыканкіша. Потым раптам узыняўся ўгору і скінуўся у аблоках. Съведчаннія аб контактзе зь Гінапланецынай пакуль што німа.

Хто шае дадатковую інфармацію аб гэтай зіяні, просім паведаць у рэдакцыю.

У КРАІНЕ ЦУДАЎ

СІРГЕЙ ГРАХОУСКІ

У краіне дзінен пудау,
Як у храшце на крыі,
Хеборау і даугабудау,
Аллаголікау і бідау
Зек пакутуй, а ківі.

На каго сіярна машуся,
Праклінау таго паслья,
Хто лодской крыніцай аплюся,
Хтс сілком наверх працуяся,
Праглынула тых зямля.

Коричня і рулявия
У апантанай барацьбе,
Шарашматыкі сівія,
Што узносіла стыхія,
Узнагароджвалі сябе;

Выхваляліся, хлусілі,
Абяцанкай кылі,
Зоркі у два рады насілі,
Хоць на жалі, не касілі,
Смачна еш і пілі.

Урачыстыя калонны
Іх віталі, як нідзе,
Ашуканыя мільёны
Прывучыліся штодзённа

Пазавуталью толькі
 Прынцыповасьць сваю выяуляеце,
 Бы хвігу ў кішкі.
 Цела недасканалое ваша
 У руках
 Невукаў дыпламаваных,
 Крыўда ж духу народнага вшага,
 Як лісцікам флагавы!,
 Хлусьліва прыкрыта
 Плакатнаю дружбай народаў.
 Бедныя людзі мае,
 Вы і цяпер,
 Як за памяцько прадзедаў,
 Пастаяць за сябе рызыкуеце
 Толькі гады,
 Калі вас давядуць да краю.
 Што, калі кават гэтыя
 Зернейкі годнасці спадчынай
 Па-рабску маўкліва
 Памокаше вытруціць вы
 і у ваших дзесяцях?
 Добрый людзі мае,
 суайчыннікі,
 сузямельщи...

1	2		3	
				4
5			6	
7				
8				

Дасылайце нам паштоўкі з рашэннямі красворда. За правільны адказы Вы атрымаеце прыз.

Урачыстыя калоны
 Іх віталі, як нідзе,
 Ашуканая Мільёны
 Прывучыліся штодзённа
 мыць на хлебе і вадзе.

Абвяшчалі рулявия,
 Што вывем шчасльва мы,
 Толькі людзі, як німнія,
 Ведалі шляхі прамия
 Ад турмы і да турмы.

У краі суцэльных щудаў,
 Дэфіцытаў і пагроз,
 Дзе і праведнік, і юда,
 і тубылец, і прыблуда —
 Надзвычайны сімбіёз.

На адважным павароце
 Стала трошачкі съятлій,
 Хоць пілюля ў пазаце
 і цяпер гарчыць у роце...

А куды Ісусі далей?

АБЯВА

26 красавіка ў г.п. Іўе
 адбудзеца мітынг-рэкві-
 ем, прысьвечаны да Чор-
 ногородскай трагедыі. Шыр-
 куюцца, што мітынг-рэкві-
 ем будзе праводзіцца на
 Камсамольскай плошчы з 6
 гадзінне вечара.

ПАГОНЯ

МАКСІМ БАГДАНОВІЧ

Толькі ў сэрцы трывохім пачук
За Краіну радзімую жах,
Успомію Вострую Браму Святу
І ваякау на грозных канях.

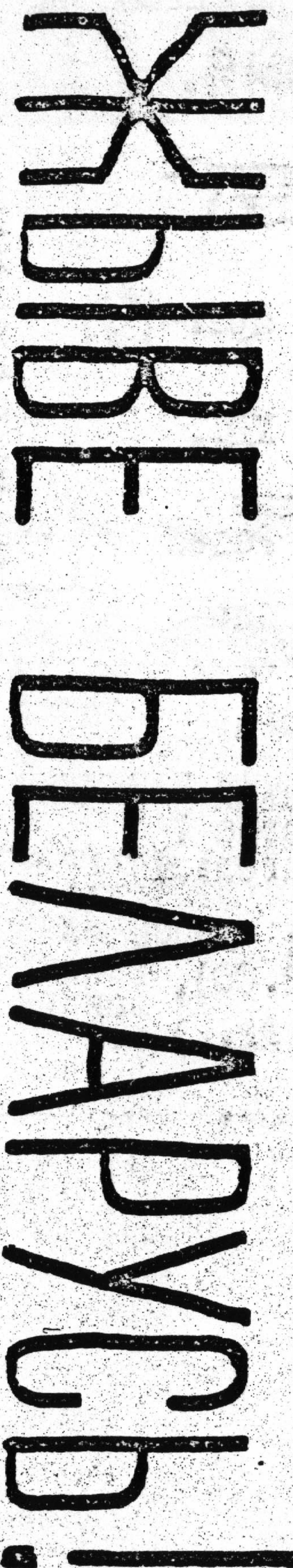
У белай пене праносяща коі,
Рвуцца, юмкнуща і цялкэ хрыпляць:
Старадаўній Літоўскай Пагоні¹
Ні разбіць, ні спініць, ні стрышаць.

У бязъмежную даль вы ляціце,
А за вамі, прад вамі — гады.
Вы за кім у пагоню съяшыце?
Дзе шляхі Вашы йдуць і куды?

Мо' яны, Беларусь, панясліся
За тваімі дзяцьмі ўздагамі,
Што забылі Цябе, адракліся,
Прадалі і аддалі ў палси?

Быце ў сэрцы іх,— быце мячы!,
Не давайце чужинцамі быць!
Хай пачуюць, як сэрца начамі
Аб радзімай старонцы баліць...

Маці родная, Маці Краіна,
Ня усьцішыцца гэтакі боль!..
Ты прабач, Ты прымі свайго сына,
За Цябе яшу ўмерці дазволь.

БЕЛАРУСКІ НАРОДНЫ ГІМН

Мы выйдзем шчыльнымі радамі
На вольны родны свой прастор,
Хай воля вечна будзе з намі,
А гвалту мы даю адпор,
дамо адпор.

Няхай жыве магутны, съмель
Наш беларускі родны дух,
родны дух,
Штандар наш бел-чырвона-белы
Пакрыі сабой народны рух.

На бой за щасьце і за волю
Народу слаўнага свайго,
Браты, цягнілі мы даволі,
Нэ бой усе да аднаго,
да аднаго.

Імя і слу беларуса
Няхай пач,е і бачыць той,
Хто съмеше нам нясьці прымусы
І першы выкліча на бой!

Браты, дэ пчэсця мы падходзім,
Хай гром грышць яшчэ мацней,
У крывавых шуках мы народзім
мыцьцё Бацькоўшчыны сваей,
мыцьцё Бацькоўшчыны сваей!

СТВОРАНА РАДА БНФ.

СТВОРАНА РАДА БНФ.

8 красавіка адбыўся арганізацыйны сход сяброў БНФ Івейскага раёна. Была ўтворана Івейская расійская Рада БНФ, у якую ўвайшлі 16 чалавек. На першым паседжанні Рады былі абмеркаваны арганізацыйныя пытанні.

Беларускі Народны Фронт "Адраджэнне" — гэта масавы грамадска-палітычны рух за ўсталяваньне дэмакратичнага грашадства, за перадачу ўлады ад біракраты народу, за ліквідацыю кашандава-адміністрацыйнай стстане, за поўную эканамічную самастойнасць Рэспублікі, за сацыяльную справядлівасць экалагічную чысьціню, за адраджэнне беларускай нацыі на прынцыпах дэмакратыі і гуманізму, за разъвіцьцё мовы і культуры кіраўніцтва насельніцтва і ўсіх нацыянальных меншасцяў у БССР, за рэальны суверэнітэт Беларусі.

БНФ "Адраджэнне" аб'ядноўвае грамадзянаў у БССР і за яе мяжой, якія дасягнулі 16-гадовага ўзросту, падзяляюць Статут БНФ і падтрымліваюць яго Програму, незалежна ад нацыянальнасці, партыйнасці, веравызнання і сацыяльнага становішча. Вызваленныя партыйныя, камсамольскія і прафсаюзныя кіраўнікі могуць быць толькі радавымі сябрамі БНФ.

БНФ складаецца з групаў падтрымкі. Групы падтрымкі (ня менш за 3 чалавекі) ствараюцца па месцы працы, вучобы, службы, жыхарства, у самадзейных аб'яднаннях, таварыствах, творчых саюзах, кааператывах, прадпрыемствах, калгасах і установах.

Для стварэння групы падтрымкі БНФ неабходна правесці арганізацыйны сход групы, на якім выбраецца яе ўпраўляканы кіраўнік. Група падтрымкі фіксуецца ў раённай Радзе "Адраджэння" на падставе заявы і пратаколу яе арганізацыйнага сходу; пры гэтым прадстаўляецца съпіс сяброў групы.

Структура, форма і план дзейнасці групы падтрымкі, якія павінны адпавядаць асноўным ідэям Ф

принцыпам БНФ, вызначаюцца самімі сябрамі групы.

Галоўныя задачы групы падтрымкі — удзел у расійскіх мясцовых і агульнанацыянальных проблемаў; рэалізацыя эканамічных, сацыяльных, палітычных, прававых реформаў, забесьпячэнне дэмакратызаціі, публічнасці ў сваіх калектывах, мясцёвых і вёсках, рэальны ўплыў на прыняцце жыццёва важных рашэнняў. Важнае месца ў практычнай дзеяйнасці групаў павінны займаць асьветніцтва, праблемы экалогіі і культуры.

У шеках пэўнай мясцовасці некалькі групаў падтрымкі могуць утвараць тэрытарыяльную (сельскую, местачковую) Раду БНФ, вылучыўшы ў яе сваіх упраўляканых, выбраць кіраўніка Рады.

Калі ва ўстанове, на прадпрыемстве, па месцы жыхарства і г.д. ужо існуе група падтрымкі, прыхільнікі БНФ могуць таксама уступіць у адну з іх, падаўшы заяву, якая разглядаецца на скончэньні групы.

Рэгістрацыя новых групаў падтрымкі БНФ адбываецца ў раённай Радзе БНФ (часовы адрес) — г.п. Іве, вул. Карла Маркса, Цэнтр вольнага часу "Стары млын". Тэл. 2-24-23 (Юры Гайдук). Кантактныя тэлефоны: 2-63-86 (Алег Гліцкі), 2-67-49 (Лявон Келдановіч)

АДРАС РЭДАКЦЫІ: г.п. Іве, вул. Карла Маркса,
Цэнтр вольнага часу "Стары млын". Гайдуку Ю.І.

Выпуск падрыхтавалі Юры Гайдук, Ігар Карпікев, Лявон Келдановіч.